Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26913
Copyright: Admont, Benediktinerstift

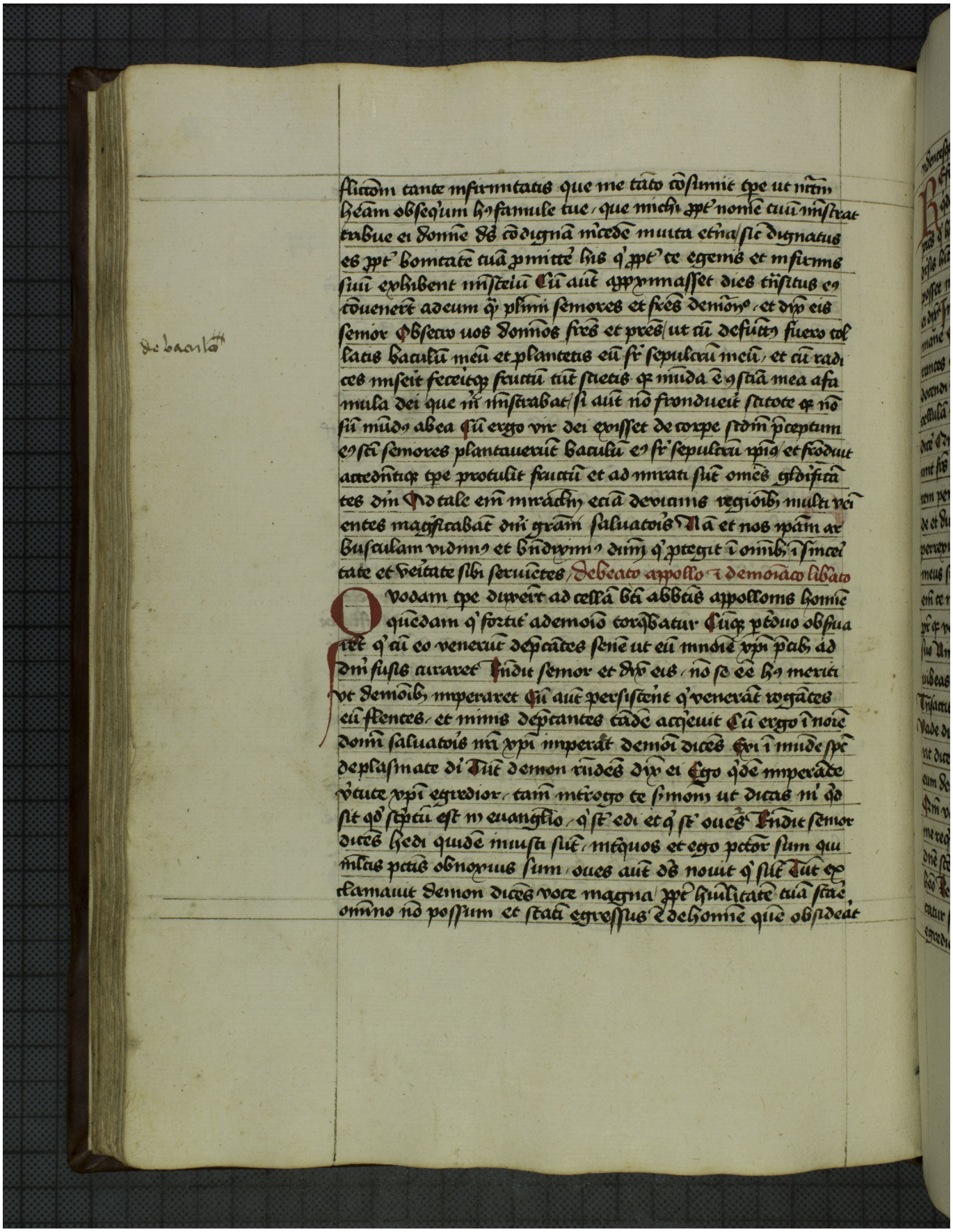

de baculo

flictom tante mfirmitatis que me tato cõsumit tpe ut nitem
hẗam obseq'ium hõ famule tue, que michi ꝓpt' nomẗ tuũ mistrat
tribue ei domne ds cõdignã mẗede multa etna, sic dignatus
es ꝓpt' bonitate tuã ꝓmittẗ his q' ꝓpt' te egenis et mfirmis
suũ exhibent mistriũ Cũ aũt appropinquasset dies tristitus eo
cõuenerẗ adeum q' plrimi semores et frẗes demõrõ, et dixẗ eis
semor Obsecro uos domnos frẗes et prẗes, ut tũ defuncto fuero col
latis baculũ meũ et plantetis eũ fr' sepulcriũ meũ, et cũ radi
ces mseit fereitq; fructũ tũt fuerit q; muda ẗ ꝗ stã mea afa
mula dei que nõ mistrabat, si aũt nõ frondueriẗ statote q; nõ
sũ mũdo abea Cũ ergo vir dei exisset de corpe sdm ꝓceptum
eo sẗi semores plantauerũt baculũ eo fr' sepulcriũ xpi, et frodut
acredinũq; tpe protulit fructũ et ad mirati sũt omẗs glorificã
tes dm Ad tale eim miracũ ecia deviams regioib; multi vẗ
entes magnificabat dm gram saluatois Ita et nos ꝓpam ar
busculam vidimus et bndixim dim q' pregit i omnib; i sincẗ
tate et veitate sibi seruiẗtes, Debeato appollo i demõiato libato

Quodam tpe diverẗ ad cellã bẗi abbatis appollonis homẗ
quedam q' fortiẗ a demoio torqbatur Cuiq; ptiduo obsua
ret q' ai eo venerũ deprcãtes senẗ ut eũ mnoiẗ xpi ꝓtab; ad
dm fusis auraret Indut semor et dixẗ eis, nõ sũ ee hõ meriti
vt demoib; imperaret Cũ aũt persistẗnt q' venerãt rogãtes
eũ flentes, et minis deprcantes tãdẗ acqeuit Cũ ergo i noie
domi saluatois mi xpi imperãt demoi dicẗs Exi i mude spẗ
de plasmate di Tũc demon rudẗs dixẗ ei Ego q̃dẗ imperãte
vtute xpi egredior, tam mirogo te simon, ut dicis mi q̃d
sit q̃d scptũ est in euangelio, q' st' edi et q' st' oues Indut semor
dicẗs hedi quidẗ musti sũt, mecquos et ego pctor sum qui
multas pctis obnoxius sum, oues aũt ds nouit q' sũt Tũc ex
clamauit demon dicẗs voce magna ꝓpt' humilitate tuã stare
omino nõ possum et statim egressus ẗ de homẗ quẗ obsideat